

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
РАЙОНЕН СЪД - БЕРКОВИЦА

Изх.№ 105

Дата:19.05.2017 г.

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистративен индекс	Дата
ВСС-3157	22-05-2017

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГРАД СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Във връзка с открита процедура за избор на административен ръководител – председател на Районен съд Берковица и участието ми като кандидат за заемане на длъжността, приложно изпращам отговорите на поставените от Сдружение за осъществяване на общественополезна дейност СПИНОК гр. Кюстендил въпроси публикувани на интернет страницата на ВСС с вх. № ВСС – 3157/16.05.2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Съгласно текста.

И.Ф. ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЛЮ. ГЕОРГИЕВА

ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ

О Т Г О В О Р И

От Юлита Николова Георгиева-Трифенова
Кандидат за длъжността
Административен ръководител-Председател
на Районен съд- Берковица

По поставените от Сдружение за осъществяване на общественополезна дейност СПИНОК въпроси (вх.№3157/16.05.2017год.),публикувани на интернет страницата на Висшия съдебен съвет на 17.05.2017год.

По въпрос №1:

Понятието стратегическо управление включва в себе си съвкупност от цели и задачи, функции и ресурси, с помощта на които то се реализира. Стратегията пък е пътя, по който една организация постига своите цели и реализира задачите си. Или обобщено може да се каже, че стратегическото управление е равнозначно на дългосрочно планиране на дейността на един орган на съдебната власт, както и на Районен съд-Берковица.

Управлението на всеки орган на съдебната власт трябва да се основава на приемственост, т.е. запазване, продължаване и надграждане на добрите практики. В тази насока са изложени вижданията ми за развитие на РС-Берковица в представената пред ВСС концепция във връзка с участието ми в конкурса .

По последната част от въпроса ,не съм в състояние да дам такава оценка ,тъй като е извън моята компетентност.

По въпрос №2:

Смятам, че не може да се говори за „ахилесова пета“ в управлението на съдебната власт в буквалния смисъл на понятието ,а по-скоро за необходимост от реформа, която касае в еднаква степен както така наречената „съдебна карта“, така и качественото кадрово обезпечаване.

По въпрос №3:

Авторът на „Под игото“- Иван Вазов след Освобождението на България е живял и работил като съдия в гр.Берковица. През 1978год. са утвърдени „Временни правила за устройството на съдебната част в България“ от Княз Дондуков, съгласно които е създадено окръжно съдилище в Берковица. В началото на месец март 1979год. за

председател на Берковския окръжен съд е назначен народния поет Иван Вазов. По време на престоя си в града до месец септември 1980 год., Вазов освен, че е работил като съдия, вдъхновен от видяното и преживяното, е създал значителни творби. В паметта на хората от района Вазов е останал най-вече с творчеството си, както и авторитета, който е имал като съдия.

По въпрос №4:

Известно ми е, че казуса е разглеждан в Районен съд-Берковица преди повече от 13 години. Не съм запозната с него в детайли.

По въпрос №5:

Двама съдии бяха преназначени след участие в процедури по чл. 194 от ЗСВ, открити с Решения на ВСС в по-високо натоварени съдилища в гр. Ботевград и гр. Враца. Тази процедура е предвидена в ЗСВ и двамата колеги не са единствените в страната, преназначени по този ред от един орган на съдебната власт в друг.

По въпрос №6:

Към настоящия момент правораздавателната дейност в Районен съд-Берковица се осъществява от трима магистрати, от които един е завършил ЮЗУ „Неофит Рилски” гр. Благоевград и двама са завършили УТСС гр. София. Смятам, че за качествата на един магистрат трябва да се съди по показаните в работа знания, качества и способности, а не по това кое учебно заведение е завършил.

По въпрос №7:

Подкрепям идеята за реформа в юридическото образование и определено смятам, че такава е необходима. В тази насока би следвало да се обърне повече внимание на практическото обучение, както и въвеждане на единни държавни изпити за всички юридически факултети в страната.

По въпрос №8:

Познавайки себе си, колегите си и като цяло екипа, с който работя, смятам, че никога няма да попадна в ситуация да се изправя пред такава „грамада”.

По въпрос №9:

За да се даде еднозначен отговор на този въпрос, следва да се направи по-задълбочено проучване, каквото аз като съдия в Районен съд-Берковица не бих могла да направя.

Определено смятам, че за бавно правосъдие в Районен съд-Берковица не може да се говори, тъй като статистиката показва, че над 90% от делата се разглеждат и приключват в 3-месечен срок.

По втората част от въпроса- нямам представа как и колко пъти е заседавал кадията в Берковица,но определено смятам ,че не може да се прави сравнение,ако това е идеята ,тъй като става въпрос за различни епохи.

По въпрос №10:

Така поставен въпроса,касае по-скоро работата на прокуратурата.Въпреки това ,съм на мнение,че броя на постановените осъдителни присъди спрямо оправдателните е приемлив критерии за оценка работата на обвинението ,но не трябва да е единствен и основен.

По въпрос №11:

Не ми е известно да съществува сочената кадрова матрица на растежа в наказателното правораздаване.

По въпрос №12:

Не приемам идеята за избор на първоинстанционни съдии и прокурори от електори с висше образование,хуманитарен профил и смятам същата за неприложима.

По втората част от въпроса,не съм запозната с посочения способ за обжалване на СА- „с вретеновидно кадруване” ,поради което не бих могла да коментирам.

По въпрос №13:

Намирам за допустимо при атестацията и оценката на съдия да се използва като критерий „отменени от горната инстанция актове”,както е по сега действащата Наредба за показателите ,методиката и реда да атестиране на съдия,председател и заместник председател на съд.Това е важен показател за качеството на работа на всеки магистрат,но не единствен.

По въпрос №14:

Не смятам,че е основен проблем.

По въпрос №15:

Към настоящия момент няма данни и не са ми известни случаи на корупция в Районен съд-Берковица,поради което не мога да посоча в какво се изразява тя.

Намирам за необходимо да се въведе образователен ценз за народните представители.

По въпрос №16:

Според мен е недопустимо прилагането на девиза на тримата мускетари „един за всички,всички за един” в който и да е орган на съдебната власт ,независимо от вида и големината му.

Решението за участие в конкурсна процедура за избор на административен ръководител е строго лично и въпрос на преценка на много фактори, поради което не мога да обясня причината за липса на интерес. Известно ми е, че към настоящия момент има кандидати за участие в обявения конкурс за заемане на длъжността председател на СРС.

По въпрос №17:

Не бих могла да изразявам мнение за управленско решение, което е извън моята компетентност.

По въпрос №18:

Според мен всеки антикорупционен модел работи на точното място-Китайският в Китай, швейцарският- в Швейцария и т.н. Затова мисля, че важното е в България да се избере най-подходящия модел и да се предприемат най-адекватните мерки в тази насока. Естествено, може да се ползват и добри примери, но съобразно специфичните условия у нас.

19.05.2017 год.

С уважение :